

Másodszor a Tanács úgy véli, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy a korlátozó intézkedéseknek a Kala Nafttal szemben való előírásának igazolása érdekében figyelembe vett egyik indok nem volt elég az indokolási kötelezettségnek való megfelelés érdekében, és hogy a Tanács köteles volt bizonyítékokat szolgáltatni ezen indokok közül egy másiknak az alátámasztására. A Tanács azt is állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy az indoklás azon eleme, amely szerint a Kala Naft társaság az iráni nukleáris programban felhasználható olaj- és földgázipari berendezéseket forgalmaz, nem tekinthető az atomfegyverek elterjedéséhez való „támogatás biztosításának”, anélkül hogy ezen elemet az indoklás többi elemével kapcsolatba állította volna.

2012. július 25-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Olasz Köztársaság

(C-353/12. sz. ügy)

(2012/C 287/54)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: S. Thomas, D. Grespan és B. Stromsky meghatalmazottak)

Alperes: Olasz Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy az Olasz Köztársaság — mivel a kitűzött határidőn belül nem fogadott el minden ahhoz szükséges intézkedést, hogy visszatérítse a C 59/2007. sz. (ex N 127/2006 és NN 13/2006), Olaszország által az Ixfin SpA számára nyújtott állami támogatásról szóló, 2009. október 29-i C(2009) 8123 bizottsági határozatban (az értesítés 2009. október 29-én történt, közzétéve: HL L 167., 2010.7.1., 39. o.) jogellenesnek és a belső piaccal összeegyeztethetetlennek minősített állami támogatást — nem teljesítette az e határozat 2., 3. és 4. cikkéből, valamint az EUMSZ Szerződésből eredő kötelezettségeit

— az Olasz Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság keresetének tárgya az Ixfin és a Banca Apulia SpA közötti hitelszerződés fedezetére a Ministero dello Sviluppo Economico által kezesség formájában nyújtott állami támogatásról szóló bizottsági határozat végrehajtásának az Olasz Köztársaság általi elmulasztása.

A Bizottság azt állítja, hogy Olaszországnak 2010. március 1-jéig biztosítania kellett volna a visszatérítetési kötelezettség végrehajtását, és 2009. december 29-ig közölnie kellett volna a Bizottsággal a határozat végrehajtása céljából elfogadott intézkedéseket.

A jelen kereset benyújtásának időpontjában az alperes még nem fogadott el az e kötelezettségek teljesítéséhez szükséges minden intézkedést.

A Törvényszék (ötödik tanács) T-580/10. sz., Harald Wohlfahrt kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2012. május 16-án hozott ítélete ellen Harald Wohlfahrt által 2012. július 27-én benyújtott fellebbezés

(C-357/12. P. sz. ügy)

(2012/C 287/55)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Harald Wohlfahrt (képviselők: M. Loschelder és V. Schoene ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM), Ferrero SpA

A fellebbező kérelmei

— A Bíróság helyezze hatályon kívül a Törvényszék (ötödik tanács) által a T-580/10. sz. ügyben 2012. május 16-án hozott ítéletet, és adjon helyt az ítélet 4. oldalán ismertetett felperesi kérelmeknek;

— az OHIM-et kötelezze a fellebbező szükséges költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az OHIM és a Törvényszék elutasította a felperes (jelenleg fellebbező) által a 16. és 28. osztályba tartozó áruk vonatkozásában bejelentett „Kindertraum” védjegy lajstromozását, mivel az alperest támogató beavatkozó, a többek között ezen osztályokba tartozó áruk vonatkozásában lajstromozott „kinder” olasz szóvédjegy jogosultja felszólalást nyújtott be.

A fellebbező három fellebbezési jogalapra hivatkozik:

Első jogalap: A 207/2009 rendelet ⁽¹⁾ 42. cikke (2) bekezdésének megsértése

A Törvényszék úgy véli, hogy nincsen jelentősége annak, hogy a felszólalásban hivatkozott, a felszólalási határozat meghozatala idején már 8 éve lajstromozott védjegyet használják-e. A 207/2009 rendelet 42. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett (3) bekezdése szerint a felszólalásban hivatkozott védjegy használatát csak akkor kell igazolni, ha azt már a közösségi védjegybejelentés meghirdetésének napjánál öt évvel korábban lajstromozták. A fellebbező szerint ellentmondásos ez

a felfogás a használati kényszer célját illetően, amelynek azt kell biztosítania, hogy az öt éves oltalmi idő letelte után ne lehessen egy nem használt korábbi védjegyre jogot alapítani. A 207/2009 rendelet 42. cikkében található szabályozási hézagot — a Törvényszék álláspontjával ellentétben — a német vagy olasz védjegy jogi rendelkezéseket figyelembe vevő teleológiai értelmezés útján kell kitölteni. A 207/2009 rendelet 42. cikkében is a felszólalási eljárás befejezésének időpontjában fennálló használatnak van jelentősége.

Második jogalap: A 207/2009 rendelet 75. cikke (1) bekezdésének megsértése, a felszólalási védjegy visszaélészerű jellege

A fellebbezési tanács nem tárgyalta a felperes arra vonatkozó kifogását, hogy a felszólalásban hivatkozott olasz védjegy bejelentése visszaélészerűen történt. A fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a visszaélésre vonatkozó kifogásának jogellenes módon nem adott helyt. Ez a közösségi jognak és ezáltal a közösségi védjegy jognak is részét képezi. A jelen ügyben hatásos ez a kifogás, mivel a felszólaló bejelentéssel kapcsolatos magatartása arra irányult, hogy nem használt védjegyekkel lefedje a területet a „kinder” szó számára, és gazdaságilag nem indokolt módon megakadályozza a használatát.

Harmadik jogalap: A 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának hibás alkalmazása

A Törvényszék tévesen állapította meg a beavatkozó felszólalásban hivatkozott védjegye és a bejelentett védjegy közötti összetéveszthetőséget. A Törvényszék először is tévesen értékelte a felperes előadását, és helytelenül feltételezte, hogy a felperes nem vitatta a fellebbezési tanács arra vonatkozó megállapítását, hogy az ütköző védjegyek hasonlóak. Valójában ezt tette. A védjegyek szerinte nem hasonlóak, mivel a felszólalásban hivatkozott védjegyben a „kinder” alkotóelem éppen-séggel gyenge megkülönböztető képességgel bír.

(1) A közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 78., 1. o.)

A Törvényszék (negyedik tanács) T-344/08. sz., EnBW Energie Baden-Württemberg AG kontra Európai Bizottság ügyben 2012. május 22-én hozott ítélete ellen az Európai Bizottság által 2012. július 31-én benyújtott fellebbezés

(C-365/12. sz. ügy)

(2012/C 287/56)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Európai Bizottság (képviselők: B. Smulders, P. Costa de Oliveira és A. Antoniadis meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: EnBW Energie Baden-Württemberg AG, a Svéd Királyság, Siemens AG, ABB Ltd

A fellebbező kérelmei

— A Bíróság helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-344/08. sz. ügyben 2012. május 22-én hozott ítélete rendelkező részének 1. pontját;

— utasítsa el a T-344/08. sz. ügyben előterjesztett keresetet;

— az ellenérdekű felet kötelezze a fellebbezési eljárás és az elsőfokú eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság szerint a Törvényszék nem ismerte el az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet („átláthatósági rendelet”) ⁽¹⁾ harmonikus értelmezésének szükségességét, amelyet a Bíróság a Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben ⁽²⁾, a Svédország kontra API és Bizottság ügyben ⁽³⁾ és a Bizottság kontra Bavarian Lager ügyben ⁽⁴⁾ hozott, elvi jelentőségű ítéletekben kimondott, majd a Bizottság kontra Rechts-sachen Agrofert ügyben ⁽⁵⁾ és a Bizottság kontra Éditions Odile Jacob ügyben ⁽⁶⁾ hozott ítéleteiben nemrég megerősített, továbbá az átláthatósági rendelet alapján tévesen biztosított elsőbbséget a hozzáféréshez való jognak. A Törvényszék által az átláthatósági rendeleten alapuló hozzáféréshez való jognak és a kivételeket előíró releváns rendelkezéseknek adott értelmezés sérti a versenyjog terén fennálló, iratbetekintéshez való jog rendszerét és az érdekek e rendszer szerinti mérlegelését, vagyis egyfelől a Bizottságnak az EUMSZ 108. cikk alapján rá bízott feladat hatékony végrehajtásához fűződő érdekének, másrészt a vállalkozásoknak az általuk a kartell eljárásban nyújtott információk hatékony védelméhez fűződő érdekének mérlegelését.

A fellebbező szerint a Törvényszék helytelenül megtagadta a többek között a Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben kidolgozott és a Bizottság kontra Éditions Odile Jacob ügyben megerősített, az igazgatási eljárás iratainak védelmére vonatkozó általános vélelem jelen ügyre való alkalmazását. A Törvényszék ezáltal nem ismerte el, hogy a versenyjog terén fennálló, iratbetekintéshez való jog rendszere, valamint a versenyjog terén fennálló, a vizsgálat során beszerzett iratokra vonatkozó felhasználási korlátozás igazolja az ilyen vélelmet.